

Anmeldelse af Pia Raugs cd-boks Fugleflugt

Lad det være sagt på forhånd: At skulle skrive en anmeldelse af en samling med det bedste af det bedste af en yndlingskunstner er umulig at formulere på en måde, så det bare ligner noget i retning af objektivitet. Så er I advaret, men jeg vil alligevel gøre et behjertet forsøg.

Det er en vægtig sag, denne boks. 10 cd'er med de af Pia Raugs sange, som hun selv har bidraget til, enten som komponist og tekstforfatter (det kaldes vist nok singer/songwriter på moderne skandinavisk), som komponist eller tekstforfatter og som oversætter/gendigter af tekster af bl. a. Janis Ian og Joni Mitchell. Alt i alt en imponerende præstation i sig selv.

Til overflod har hun også medtaget sine personlige fortolkninger af enkelte andre kunstners værker.

Pia Raugs egne tekster er dybsindige, eftertænksomme, udfordrende og rørende og hendes melodier understreger på fornem vis teksternes budskab.

Hun lagde ud allerede i 1978 med "Hej Lille Drøm", hvor hendes helt store hit "Regnvejrsdag I November" er inkluderet. Udover tekster af Ebba Munk og Pia selv er der en fantastisk gendigtning af Janis Ians "At Seventeen" som i Pias mund er blevet til "Seksten År", en barsk kommentar til tidens krav om perfektion, sørgeligt aktuel dengang som nu.

På sin anden udgivelse året efter berørte hun emner som atomkraftulykken på Tre Mile Øen og drager paralleller mellem den nordiske mytologi og nutiden i titelnummeret "Saga".

Og så kom "det": Pia Raugs melodier til udvalgte tekster fra Inger Christensens digtsamling af samme navn. Et meget flot stykke arbejde, og hvor nummeret "Chile" blev det mest kendte.

På "Iskrystaller" havde hun et samarbejde med superpianisten Kenneth Knudsen, der stod for arrangementerne på pladen. Meningerne var delte, men resultatet ubestrideligt flot. Teksterne er her meget eftertænksomme og de fleste indadvendte.

Dernæst blev det til filmmusik. "Hærvejen" blev i samarbejde med Søren Thuesen ikke noget stort hit, men viste en ny side af Pia Raug som stemningskaber til film.

Hendes næste plader blev til et langt og frugtbart samarbejde med den amerikanske pianist Steve Dobrogosz, med hvem hun først indspillede "Forår I Menneskenes Land" og siden live-optagelsen "Husker du..." og flere plader med danske sange og salmer – de sidste er ikke med i boksen og må høres andetsteds.

Siden er det kun blevet til en enkelt udgivelse med nye (egne) tekster og melodier: "Silke Og Stål" fra 1994 viser hende i det stærkt kritiske, men alligevel kærlige hjørne.

Boksen indeholder udover den førnævnte live-optagelse et projekt, hvor Slesvigske Musikkorps akkompagnerer hende på nogle af hendes kendteste sange. Det er ikke lige min smag, men demonstrerer Pias lyst og evne til at finde nye udfordringer.

På den sidste cd "Bonus" findes en del sange, som ikke er kendt fra andre sammenhænge, flere af dem skrevet af kendte kunstnere som Jan Toftlund, Poul Henningsen og Benny Andersen.

Det er virkelig rariteter, som atter viser nye sider af sangeren og sangskriveren Pia Raug.

Holger Bjørnholt-Fink.